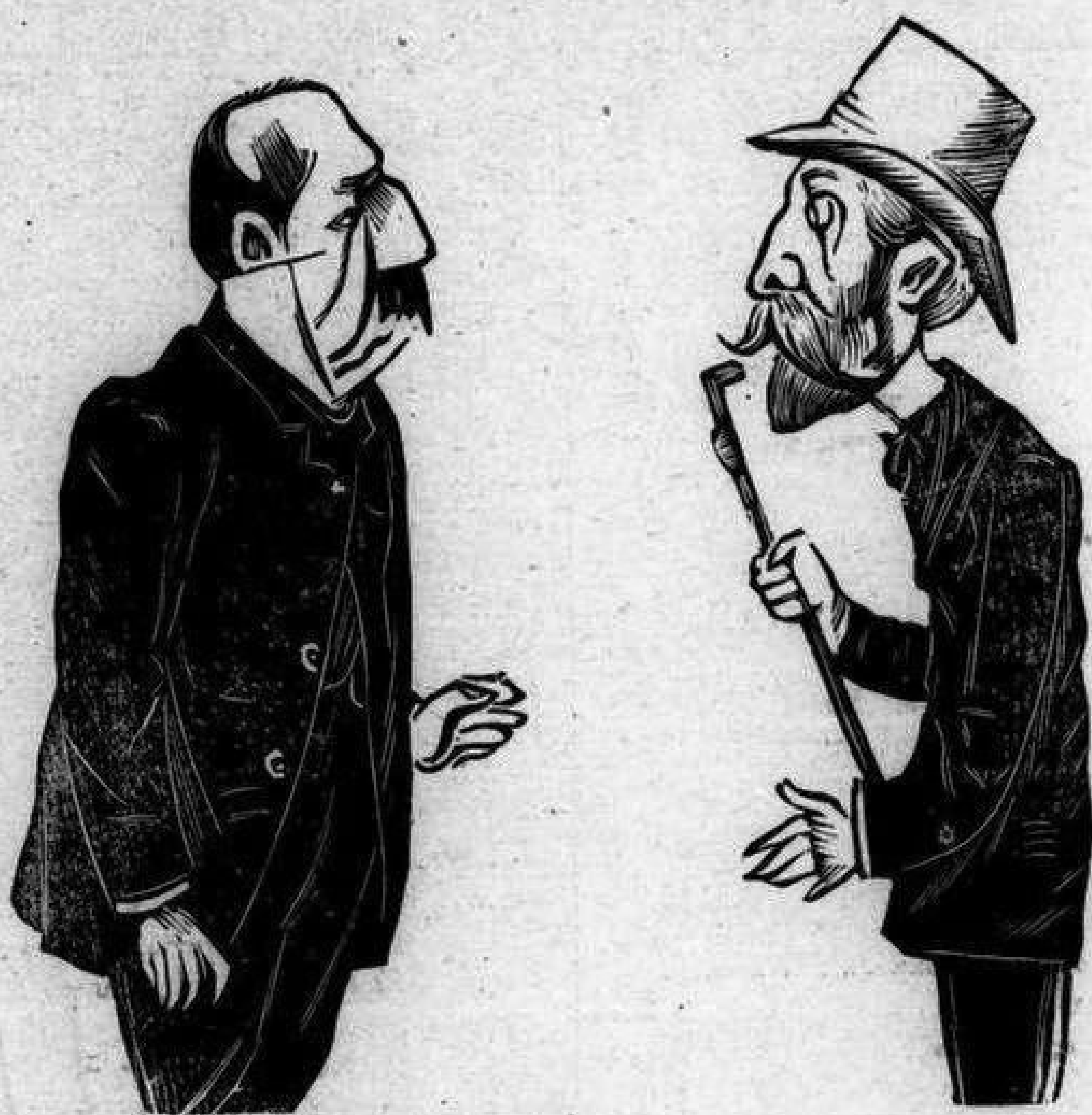

Τσιγγρός με τὸν Τρικούπη πραγματεύεται
περὶ δανείου, καὶ δὲν συμμαζεύεται.

Τρ.—**Què** εἰμπορεῖτε, **Qu'orie** Σιγγρὲ, νὰ μὲ εἰπῆτε
τίνες εἰσὶν αἱ ἀφορμαὶ, δι' ἃς οἱ τραπεζίται
εἰς τὴν πραγματοποίησιν τοῦ νέου μας δανείου

φέρουν προσκόμματα, καὶ ἔνεκα λόγου ποίου ;

Τσ.—Μὰ, κύριε Πρωθυπουργέ, θέτενε νὰ γελάτε
ποῦ κάθιστεν τέτοιας λογῆς πράγματα καὶ ρωτᾶτε ;

Τρ.—Πλὴν δὲν σᾶς ἐννοῶ ποσῶς καὶ ἐπεθύμουν λίαν
ἐμβριθεστέραν παρ' ἡμῶν ν' ἀκούσω ὁμιλίαν.

Τσ.—Μὰ ἴντα ὁμιλία μου θέτεν ἐμβριθεστέρα
ὄντις τὸ δάνειο ξέρετεν πῶς ἤπασιν 'στὴν ξέρα,

ὄντις κοντεύει σύψυχο ν' ἀναποδογυρίσῃ
καὶ τὸ ἀ π ὅ ρ μου ὀχονοῦς μαζί του νὰ βουλίσῃ.

Τρ.—'Αλλ' ἴσα ἴσα ἔνεκα αὐτοῦ τοῦ ἀπευκτείου
τίνα εἰσὶ τὰ αἷτια σᾶς ἐρωτῶ ἐκ νέου.

Τσ.—'Αλοὶ μου τοῦ κακόροικου καὶ ποῦθε ν' ἀρχινίσω,
π' ὅσα καὶ ἂν πῶ τὰ πρῶτερα μπάλι θὰ λησμονήσω ;

Καὶ πρῶτα πρῶτα μάθετεν ὅτι τὸ Συνδικάτο
'στὸν ξένον κόσμον ἤκαμε ὅλους μας ἀνω κάτω,

καὶ ἐκεῖνός ὁ διαβολόλωλος, ποῦ 'Αμπελάς τὸν λένε,
εἶναι ἀληθινὸς μπελάς, καὶ 'κε γράφουν ὅ,τι θένε.

'Ενα μονάχα ὁ κουζουλὸς ἐν μπόρεσεν νὰ νοιώσῃ,
ὅτι μ' αὐταῖς του τῆς δουλειαῖς θὰ μᾶς ἀποτελειώσῃ.

καὶ ἐν θάχουμε ἐνοῦς παρὰ ὑπόληψι 'στὰ ξένα.

Τρ.—'Αλλὰ αὐτοῦ τὰ ὅρια εἰσὶ κεχαραγμένα
καὶ μόνον τὸ καθήκον του ὀφείλει νὰ προβάλῃ.

Τσ.—'Αλοὶ, ἀλοὶ, καὶ ἤλεγα πῶς εἶχετεν κεφάλι !
Καλ' ἴντα ψάλλετεν ἐκεῖ καθήκον καὶ καθήκια

κεχαραγμένα ὅρια καὶ ἄλλα μασκαρὰλήκια,
καὶ ἐν θέτενε νὰ νοιώσετεν πῶς εἴμεστεν χαμένοι

γὰ πάντα, πῶς μᾶς ἤκουσαν τὸ κρέντιτο οἱ ξένοι,
καὶ γράφουνε ἡ Φράγκικαὶς παληοσημερίδες
πῶς εἴμεστεν καχόσουρτοι εἰς ὅλα καὶ μουφληδες !

Τρ.—'Αλλὰ μοὶ φαίνεται αὕτῃ ὅτι δὲν εἰν' αἰτία.

Τσ.—'Υστερις ἴντα θέλατε καὶ ἄλλην ἐμπιστρατεία ;

ἴντα χρειάζονται αὐταῖς ἡ ὀχληραῖς τρομπέταις,
τὰ νέα μπάλι ἄρματα, ἡ τόσαις μαργιονέταις,

ἴντα ἐπῆραν τὰ βουνὰ φουσάτα καὶ μπουλούκια
καὶ ἀνεβοκατεβαίνετιν διαβόντρου πρὸ κουλούκια,

καὶ κουμπουριαῖς ἀπὸ ἐδῶ καὶ ἀπὸ 'κεῖ τριμπόνια,
καὶ μάσκουλα ἀδιάκοπα καὶ βροντερὰ κανόνια ;

καὶ ὕστερις βρίζουν 'στὴν Φραγκιά μπάλι οἱ μασκαράδες,
γιατὶ ἐν νοιώθουν οἱ λωλοὶ πῶς εἶναι χωρατάδες.

Σιὸρ Χαρίλη 'πέρασεν ἡ ἐποχὴ ἐκείνη,
καὶ τώρα ὅλοι θέλουνε εἰρήνη, εἰρήνη, εἰρήνη.

Τρ.—**Què** πῶς λοιπὸν τὸ ἔθνος μας δὲν πρέπει νὰ ἀσκῆται ;

Τσ.—Αὐτὰ εἰς τοὺς μπαγκέρηδες ἀμέστενε νὰ 'πῆτε...
Κοντὰ 'στὰ ἄλλα μ' εὔρηκε 'στὸ δρόμο καὶ ἡ χολέρα,

καὶ ἤθελαι νὰ σᾶς χαρῶ τὸ δάνειο νάβγῃ πέρα ;

Τρ.—**Què** πῶς ; δὲν ἐπεκράτησεν ὁ πατριωτισμός σας ;

Τσ.—'Εχετε δίκη καὶ ἤπρεπε νὰ γίνῃ ὀρισμός σας,
ὅμως ὅσω καὶ ἂν εἴμεστεν μεγάλοι πατριώταις,

'στὸ νοῦ σας πάντα νάχετε πῶς εἴμεστεν καὶ χιώταις.

Τρ.—**Què** τώρα, ὅτε ἔχομεν χρημάτων ἀπορίαν,
μὲ τὴν χαρακτηρίζουσάν ὑμᾶς φιλοπατρίαν

δὲν τὸ ἀναλαμβάνετε ὑμεῖς ;

Τσ.— Καλὲ τί λέτεν ;
μὰ 'πῆτε μου μονομερῆς νὰ μουφλουζέψω θέτεν ;

'Ἦθελα ἄματις καὶ ἐγὼ πολὺ νὰ σᾶς συνδράμω,
ἤθελα, ὅπως ξέρετεν, ὅτι μπορῶ νὰ κάμω,

νὰ δώσω μιλιούνια σαράντα καὶ πενήντα,
μὰ ἐν ἔχω... τῶρι πάρετεν ἕνα πέντε καὶ ἕξι ἔτηντα,

καὶ κάμετεν νὰ μὴ γραφῇ εἰς τὴν ἐφημερίδα
καὶ ἔγνοια σας μπάλι ἐδῶ 'μειστεν ἐμεῖς γιὰ τὴν πατρίδα.